

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ได้แก่

๑. บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม ซึ่ง

(๑) ได้รับสัมปทานหรือมีส่วนได้เสียร่วมกันในสัมปทาน หรือ

(๒) ซื่อน้ำมันดิบที่บริษัทตาม (๑) เป็นผู้ผลิต เพื่อส่งน้ำมันดิบนั้นทั้งหมดออกนอกราชอาณาจักร

(พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔)

๒. บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม ซึ่งได้รับสัมปทานหรือมีส่วนได้เสียร่วมกันในสัมปทาน

(๑) บริษัทตาม ๒. ต้องเป็นบริษัทซึ่งได้ทำสัญญาปิโตรเลียมก่อนปี พ.ศ. ๒๕๑๒ และได้ทำสัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติกับองค์การก๊าซธรรมชาติแห่งประเทศไทยก่อนปี พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) บริษัทซึ่งได้รับสัมปทานปิโตรเลียมในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ และได้ทำสัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติกับการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๕๓๓

(๓) บริษัทซึ่งได้รับสัมปทานปิโตรเลียมในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ และได้ทำสัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติกับบริษัทตาม (๒) ในปี ๒๕๓๒

(พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชกฤษฎีกากำหนดบริษัทที่ใช้ความในหมวด ๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ บังคับ พ.ศ. ๒๕๓๔)

๓. บริษัทตามกฎหมายปิโตรเลียม ซึ่ง

(๑) ได้รับสัมปทานหรือมีส่วนได้เสียร่วมกันในสัมปทาน หรือ

(๒) ซื่อน้ำมันดิบที่บริษัทตาม (๑) เป็นผู้ผลิต เพื่อส่งน้ำมันดิบทั้งหมดออกนอกราชอาณาจักร

(๓) บริษัทตาม ๓. ต้องเป็นบริษัทที่ได้รับสัมปทานสำหรับสัมปทานที่ได้ออกให้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ส.ค. ๒๕๓๒

(๔) บริษัทตาม ๓. ที่ได้รับสัมปทานสำหรับสัมปทานที่ได้ออกให้ก่อนพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ ใช้บังคับ ที่ได้ยื่นขอภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ ๑๕ ส.ค. ๒๕๓๒ และได้รับความยินยอมจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมแล้ว

(พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒)

๔. บริษัทผู้ได้รับสัญญาแบ่งปันผลผลิตหรือมีส่วนได้เสียร่วมกันในสัญญาแบ่งปันผลผลิต ที่ทำกับองค์กรร่วม (องค์กรร่วมไทย – มาเลเซีย) ไม่ว่าจะ เป็นนิติบุคคลหรือไม่ก็ตาม

(พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑)

๕. บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม ซึ่ง

(๑) เป็นผู้รับสัญญาแบ่งปันผลผลิตหรือมีส่วนได้เสียร่วมกันในสัญญาแบ่งปันผลผลิต

(๒) ซื่อน้ำมันดิบที่บริษัทตาม (๑) เป็นผู้ผลิตไม่ว่าจะเป็นน้ำมันดิบส่วนที่เป็นของรัฐ หรือน้ำมันดิบส่วนใด ๆ ที่เป็นของผู้รับสัญญาแบ่งปันผลผลิต เพื่อส่งน้ำมันดิบนั้นทั้งหมดออกนอกราชอาณาจักร (พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๐)

ฐานภาษีและอัตราภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

ภาษีเงินได้ปิโตรเลียมจัดเก็บจากฐานภาษี ดังต่อไปนี้

๑. “กำไรสุทธิ” ที่ได้จากกิจการปิโตรเลียม อันได้แก่

- การสำรวจ ผลิต เก็บรักษา ขนส่ง ขาย หรือจำหน่ายปิโตรเลียม

- การโอนทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วนที่เกี่ยวกับกิจการดังกล่าว ไม่ว่าจะโอนนั้น

จะเป็นปกติธุระหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการหรือการโอนดังกล่าวด้วย

๒. การจำหน่ายเงินกำไรที่เหลือจากชำระภาษี ตาม ๑. หรือเงินประเภทอื่นใดที่กั้นไว้จากกำไร หรือที่ถือว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย

(๒. ใช้กับผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทตามพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒)

อัตราภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

รูปแบบกิจการปิโตรเลียม	ฐานภาษี	อัตราภาษี
สัมปทาน (พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔)	กำไรสุทธิ	ร้อยละ ๕๐
๑. สัญญาปิโตรเลียม ก่อนปี พ.ศ.๒๕๑๒ และสัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติกับองค์การ ก๊าซธรรมชาติแห่งประเทศไทย ก่อนปี พ.ศ.๒๕๒๒ ๒. บริษัทซึ่งได้รับสัมปทานปิโตรเลียม ในปี พ.ศ.๒๕๒๒ และได้ทำสัญญา ซื้อขายก๊าซธรรมชาติกับ ปตท. ในปี พ.ศ.๒๕๓๓ ๓. บริษัทซึ่งได้รับสัมปทานปิโตรเลียม ในปี พ.ศ.๒๕๒๔ และได้ทำสัญญา ซื้อขายก๊าซธรรมชาติกับบริษัทตาม ๒. ในปี พ.ศ.๒๕๓๒ (พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒)	กำไรสุทธิ	ร้อยละ ๓๕
๑. สัมปทานที่ได้ออกให้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ส.ค. ๒๕๓๒ ๒. สัมปทานที่ได้ออกให้ก่อนวันที่ ๑๕ ส.ค. ๒๕๓๒ ที่ได้อื่นขอและได้รับความยินยอม จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒)	จำหน่ายเงินกำไร ออกนอกประเทศ	ร้อยละ ๒๓.๐๘
สัญญาแบ่งปันผลผลิตกับองค์กรร่วม ไทย – มาเลเซีย (พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑)	กำไรสุทธิ	รอบระยะเวลาบัญชีที่ ๑ – ๘ ร้อยละ ๐ รอบระยะเวลาบัญชีที่ ๙ – ๑๕ ร้อยละ ๑๐ รอบระยะเวลาบัญชีที่ ๑๖ เป็นต้นไป ร้อยละ ๒๐
สัญญาแบ่งปันผลผลิตตามกฎหมาย ว่าด้วยปิโตรเลียม (พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๐)	กำไรสุทธิ	ร้อยละ ๒๐

การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

๑. รายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิ ได้แก่

๑.๑ ยอดเงินได้จากการขายปิโตรเลียม : เงินได้จากการขายน้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ หรือก๊าซธรรมชาติเหลว สารพลอยได้ และสารประกอบไฮโดรคาร์บอนอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ แต่ไม่รวมถึง ถ่านหิน หินน้ำมัน หรือหินอื่นที่สามารถนำมากลั่นเพื่อแยกเอาน้ำมันด้วยการใช้ความร้อนหรือกรรมวิธีทางเคมีที่ผลิตในราชอาณาจักร

๑.๒ มูลค่าของปิโตรเลียมที่จำหน่าย : มีการจำหน่ายไปซึ่งน้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ หรือก๊าซธรรมชาติเหลว ฯลฯ

๑.๒.๑ ส่งน้ำมันดิบไปยังโรงกลั่นน้ำมัน หรือสถานที่เก็บรักษาเพื่อการกลั่นน้ำมันของบริษัท

๑.๒.๒ นำปิโตรเลียมที่ต้องเสียค่าภาคหลวงไปใช้ในกิจการของบริษัทโดยไม่มีการขาย

๑.๒.๓ โอนปิโตรเลียมที่ต้องเสียค่าภาคหลวงโดยไม่มีค่าตอบแทน

๑.๒.๔ ส่งก๊าซธรรมชาติไปยังโรงแยกก๊าซ โรงทำก๊าซให้เป็นของเหลว โรงอัดก๊าซ หรือสถานที่เก็บรักษาเพื่อกิจการดังกล่าวของบริษัท

(๑.๒.๔ ใช้กับผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทตาม พ.ร.บ. ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๕))

๑.๓ มูลค่าของปิโตรเลียมที่ส่งชำระเป็นค่าภาคหลวง : กรณีมีการเสียค่าภาคหลวงเป็นปิโตรเลียม (ไม่ใช่ตัวเงิน)

(๑.๓ ไม่ใช้กับผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทตาม พ.ร.บ. ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๕) และบริษัทที่เป็นผู้ได้รับสัมปทาน หรือผู้ได้รับสัญญาแบ่งปันผลผลิต สำหรับแปลงสำรวจที่อยู่ภายใต้ พ.ร.บ. ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๕))

๑.๔ ยอดเงินได้เนื่องจากการโอนทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ อันเกี่ยวกับกิจการปิโตรเลียมซึ่งอาจกำหนดจำนวนทั้งสิ้นได้แน่นอน

๑.๕ ยอดเงินได้อื่นใดที่ได้รับเนื่องจากการประกอบกิจการปิโตรเลียม
“ปิโตรเลียม” หมายความว่า ปิโตรเลียมที่ผลิตในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม

๒. รายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ ได้แก่

รายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ ได้แก่ รายจ่ายตามปกติและจำเป็น และรายจ่ายที่ไม่ถือเป็นรายจ่ายตามปกติและจำเป็น

๒.๑ รายจ่ายตามปกติและจำเป็น หมายถึง รายจ่ายที่จำกัดอยู่เฉพาะแต่รายจ่ายที่บริษัทสามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นรายจ่ายตามปกติและจำเป็นในจำนวนไม่เกินสมควร และได้จ่ายไปทั้งหมดเฉพาะในกิจการปิโตรเลียม ไม่ว่าจะจ่ายในหรือนอกราชอาณาจักร และภายในข้อจำกัดดังกล่าวให้รวมถึง

(๑) ค่าเช่าหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นในการเช่าทรัพย์สิน

(๒) ค่าแรงงาน ค่าบริการ ค่าวัสดุสิ้นเปลือง และรายจ่ายทำนองเดียวกันอย่างอื่นที่ใช้ในการเจาะเพื่อสำรวจหรือเพื่อผลิต

(๓) ค่ารับรอง

(๔) หนี้สูญที่จำหน่ายจากบัญชี

(๕) เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญ

(๖) ค่าชดเชยรายจ่ายที่เป็นทุน

(๗) ค่าภาคหลวงสำหรับปิโตรเลียม ไม่ว่าจะชำระเป็นตัวเงินหรือปิโตรเลียม

(๘) รายจ่ายของสำนักงานใหญ่เท่าที่จัดสรรได้โดยสมควรว่าเกี่ยวกับกิจการปิโตรเลียมของ บริษัท และรายจ่ายเกี่ยวกับกิจการปิโตรเลียมที่เรียกเก็บโดยบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน

(๙) ราคาทุนของทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ ที่หักค่าชดเชยรายจ่ายที่เป็นทุนแล้ว สำหรับรายได้ตามมาตรา ๒๒ (๔)

(๑๐) ผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม

อนึ่ง รายจ่ายที่ระบุไว้ใน (๑) – (๑๐) เป็นเพียงตัวอย่างที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น ยังมีรายจ่ายอื่นที่สามารถนำมาหักออกจากรายได้ ตามมาตรา ๒๒ เพื่อคำนวณกำไรสุทธิ

๒.๒ รายจ่ายที่ไม่ถือเป็นรายจ่ายตามปกติและจำเป็น หมายถึง

(๑) รายจ่ายที่เป็นทุนหรือรายจ่ายในการต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้น ซึ่งทรัพย์สิน และรายจ่ายที่จ่ายไปเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม โดยทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นมีผลต่อกิจการเป็นเวลานานหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี และให้หมายความรวมถึงผลขาดทุนที่เกิดขึ้นก่อนรอบระยะเวลาบัญชีแรกตามมาตรา ๒๖ (๑) วรรคสอง และรายจ่ายตามปกติและจำเป็นที่จ่ายไปก่อนรอบระยะเวลาบัญชีแรกตามมาตรา ๒๖ (๑) วรรคสอง ด้วย

(๒) รายจ่ายที่เป็นส่วนตัว หรือการให้โดยเสน่หาหรือรายจ่ายที่เป็นการบริจาค

(๓) ผลเสียหายอันอาจได้กลับคืนเนื่องจากการประกันหรือสัญญาคุ้มครองกันใด ๆ

(๔) รายจ่ายเพื่อตอบแทนทุนหรือทรัพย์สินของบริษัท

(๕) เงินสำรองหรือเงินสมทบกองทุนใด ๆ เว้นแต่ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔ (๕)

(๖) ภาษีเงินได้ เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มที่บริษัทต้องเสียตามพระราชบัญญัตินี้หรือที่ต้องเสีย

ในต่างประเทศ

(๗) รายจ่ายเพื่อกิจการหรือเพื่อประโยชน์ในการหาซึ่งเงินได้อันไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) รายจ่ายที่บริษัทพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ

(๙) (ยกเลิก)

(๑๐) ดอกเบี้ย

(๑๑) ค่าธรรมเนียมการสงวนพื้นที่และเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม

(๑๒) ค่าปรับทางอาญา

อนึ่ง รายจ่ายที่ระบุไว้ในมาตรา (๑) – (๑๒) เป็นเพียงตัวอย่างรายจ่ายที่กฎหมายกำหนดไม่ให้ถือเป็นรายจ่าย หากรายจ่ายที่จะนำมาหักเป็นรายจ่ายไม่เป็นรายจ่ายตามปกติและจำเป็น และไม่ใช่อะไรจ่ายในการประกอบกิจการปิโตรเลียมแล้ว ก็ไม่สามารถใช้รายจ่ายนั้นมาหักได้

(มาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔)

รอบระยะเวลาบัญชีและการนับรอบระยะเวลาบัญชี

๑. รอบระยะเวลาบัญชี

รอบระยะเวลาบัญชีของกิจการปิโตรเลียม กำหนดให้มี ๑๒ เดือน เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้ จะมีกำหนดน้อยกว่า ๑๒ เดือนก็ได้

- (ก) บริษัทถือเอาวันใดวันหนึ่งเป็นวันสิ้นสุดของรอบระยะเวลาบัญชีแรก
- (ข) ในกรณีที่บริษัทเลิกกิจการปิโตรเลียม ให้ถือวันเลิกกิจการปิโตรเลียม เป็นวันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี
- (ค) บริษัทได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้เปลี่ยนวันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี

๒. การนับรอบระยะเวลาบัญชี

๒.๑ การนับรอบระยะเวลาบัญชีแรก

๒.๑.๑ กรณีผู้รับสัมปทาน

ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่บริษัทขายหรือจำหน่ายปิโตรเลียมที่ต้องเสียค่าภาคหลวงเป็นครั้งแรก แต่ถ้าอธิบดีอนุมัติให้บริษัทเลือกนับแต่วันใดวันหนึ่งของเดือนเดียวกัน ก่อนวันที่บริษัทขายหรือจำหน่ายปิโตรเลียมนั้นเป็นครั้งแรก ก็ให้เริ่มนับแต่วันที่บริษัทเลือก

๒.๑.๒ กรณีผู้ได้รับสัญญาแบ่งปันผลผลิต

ให้เริ่มนับแต่วันที่มีการผลิตปิโตรเลียมเชิงพาณิชย์ภายใต้สัญญาแบ่งปันผลผลิตเป็นครั้งแรก แต่ถ้าอธิบดีอนุมัติให้บริษัทเลือกนับแต่วันใดวันหนึ่งของเดือนเดียวกัน ก่อนวันที่บริษัทขายหรือจำหน่ายปิโตรเลียมนั้นเป็นครั้งแรก ก็ให้เริ่มนับแต่วันที่บริษัทเลือก

๒.๒ การนับรอบระยะเวลาบัญชีต่อไป ให้เริ่มนับตั้งแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีตาม ๒.๑

๒.๓ การนับรอบระยะเวลาบัญชีกรณีที่บริษัทโอนสิทธิใด ๆ ตามสัมปทาน หรือสัญญาแบ่งปันผลผลิต ก่อนวันเริ่มรอบระยะเวลาบัญชีแรก ให้ถือวันโอนเป็นวันแรกและวันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ดังต่อไปนี้

๑. แบบแสดงรายการภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ภ.ง.ป.๗๐) ภายใน ๕ เดือน นับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีนั้น
  ๒. แบบแสดงรายการภาษีเงินได้ปิโตรเลียม สำหรับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ครั้งรอบ ระยะเวลาบัญชี (ภ.ง.ป.๗๑) ยื่นภายใน ๒ เดือน นับแต่วันสุดท้ายของวันครบกำหนดครั้งรอบระยะเวลาบัญชี นั้น เว้นแต่บริษัทซึ่งมีรอบระยะเวลาบัญชีแรกหรือรอบระยะเวลาบัญชีสุดท้ายน้อยกว่า ๑๒ เดือน
- (๒. ใช้กับผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทตามพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นต้นไป)
๓. แบบแสดงรายการภาษีเงินได้ปิโตรเลียม สำหรับกรณีจำหน่ายเงินกำไรออกนอกราชอาณาจักร (ภ.ง.ป.๗๔) ภายใน ๗ วัน นับแต่วันจำหน่ายเงินดังกล่าวออกนอกราชอาณาจักร
- (๓. ใช้กับผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทตามพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒)
๔. แบบแสดงรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ดังนี้
    - ๔.๑ แบบยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย สำหรับกรณีการโอน ควบ หรือเลิกกิจการปิโตรเลียม (ภ.ง.ป.๗๒) และนำส่งภายใน ๗ วันนับแต่วันจ่ายเงินได้ดังกล่าว
    - ๔.๒ แบบแสดงรายการภาษีเงินได้ สำหรับกรณีจ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ยืม เงินปันผล หรือส่วนแบ่งกำไร (ภ.ง.ป.๗๓) และนำส่งภายใน ๗ วันนับแต่วันจ่ายเงินได้ดังกล่าว
- (๔.๒ ใช้กับผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทตามพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒)

การขอคืนภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

๑. การขอคืนภาษีเงินได้ปิโตรเลียม หรือภาษีหัก ณ ที่จ่าย ให้ผู้มีสิทธิขอคืนยื่นคำร้องขอคืนภายใน ๓ ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นรายการภาษี เว้นแต่

(๑) ผู้มีสิทธิขอคืนได้ยื่นรายการเมื่อพ้นเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือได้ยื่นรายการภายในเวลาที่อธิบดีโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีขยายหรือเลื่อนออกไป ให้ยื่นคำร้องขอคืนภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่ได้อื่นรายการ

(๒) ผู้มีสิทธิขอคืนอุทธรณ์การประเมินหรือเป็นคดีในศาล ให้ยื่นคำร้องขอคืนภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นหนังสือ หรือนับแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุด

๒. ในกรณีที่มีภาษีที่ชำระไว้เกินของรอบระยะเวลาบัญชีที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ ๑ ม.ค. ๒๕๖๑ ผู้มีสิทธิขอคืนสามารถขอคืนภาษีเงินได้ปิโตรเลียมภายใน ๑๐ ปี นับแต่วันที่ได้อื่นรายการ ตาม ป.พ.พ.มาตรา ๑๙๗/๓๐

อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน

เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๑. มีได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ภายในเวลาที่กำหนด
๒. ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ไว้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป
๓. ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของเจ้าพนักงานประเมิน หรือไม่ตอบคำถามของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจไต่สวนโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่สามารถแสดงหลักฐานในการคำนวณภาษี
๔. มีได้หักภาษี ณ ที่จ่าย หรือมีได้ยื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย หรือไม่ได้นำส่งภาษีให้ถูกต้องตามหมวด ๕ (การหักภาษี ณ ที่จ่าย)

การกำหนดเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

เจ้าพนักงานประเมิน ตามมาตรา ๖๒ และ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม มีอำนาจกำหนดเบี้ยปรับและเงินเพิ่มได้ในกรณี ดังนี้

๑. การกำหนดเบี้ยปรับ

ลำดับ	ลักษณะความผิด	อัตราเบี้ยปรับ
๑.	กรณีมิได้ยื่นแบบแสดงรายการ ภ.ง.ด.๗๑ (ครึ่งรอบระยะเวลาบัญชี) ภายในกำหนดเวลา	ร้อยละ ๒๐ ของภาษีที่ต้องชำระ
๒.	กรณียื่นแบบแสดงรายการ ภ.ง.ด.๗๑ (ครึ่งรอบระยะเวลาบัญชี) ภายในกำหนดเวลา แต่แสดงประมาณการกำไรสุทธิขาดไปเกินร้อยละ ๒๕ ของกำไรสุทธิ ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นโดยไม่มีเหตุอันสมควร (ใช้กับผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทตามพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นต้นไป)	ร้อยละ ๒๐ ของภาษีที่ชำระขาด
๓.	กรณีมิได้ยื่นแบบแสดงรายการ ภ.ง.ด. ๗๐ (รอบระยะเวลาบัญชี) ภายในกำหนดเวลา	หนึ่งเท่าของภาษี
๔.	กรณีมิได้ยื่นแบบแสดงรายการ ภ.ง.ด. ๗๐ (รอบระยะเวลาบัญชี) ภายในกำหนดที่ขยายหรือเลื่อนออกไปตามมาตรา ๕	หนึ่งเท่าของภาษี
๕.	กรณียื่นแบบแสดงรายการไว้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียลดน้อยลง	ร้อยละ ๒๐ ของภาษีที่ประเมินเพิ่มเติม
๖.	กรณีมิได้หักภาษี ณ ที่จ่าย ตามหมวด ๕ (การหักภาษี ณ ที่จ่าย)	ร้อยละ ๒๐ ของภาษีที่ไม่ได้หัก ณ ที่จ่าย
๗.	กรณีมิได้ยื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่ายภายในกำหนดเวลา ตามหมวด ๕ (การหักภาษี ณ ที่จ่าย)	ร้อยละ ๒๐ ของภาษีที่ไม่ได้ยื่นแบบแสดงรายการ
๘.	กรณียื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องนำส่งน้อยไปกว่าจำนวนที่ต้องนำส่ง	ร้อยละ ๒๐ ของภาษีที่ยื่นแบบแสดงรายการขาดไป

๒. การคำนวณเงินเพิ่ม กรณีบริษัทมิได้ชำระหรือนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาตามกฎหมายกำหนด หรือชำระแต่นำส่งขาดจากจำนวนที่ควรต้องชำระ หรือนำส่ง ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของภาษีที่ต้องชำระ หรือภาษีที่ชำระขาด หรือที่ต้องนำส่ง หรือนำส่งขาด โดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ทั้งนี้ ในกรณีที่อธิบดีสั่งให้ขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาชำระ หรือนำส่งภาษีและได้มีการชำระ หรือนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาที่ขยายหรือเลื่อนให้ นั้น เงินเพิ่มจะลดลงเหลือร้อยละ ๐.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือน การคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าว จะเริ่มนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการเงินได้ หรือวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย แล้วแต่กรณีและเงินเพิ่มดังกล่าว จะไม่เกินจำนวนภาษีที่ต้องชำระหรือนำส่งโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

๓. เบี้ยปรับและเงินเพิ่มอาจงดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔)

บทกำหนดโทษทางอาญา

บทกำหนดโทษทางอาญาตามหมวด ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม มีดังนี้

ลำดับ	ลักษณะความผิด	บทกำหนดโทษ
๑.	ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานมาแสดง หรือกระทำการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (มาตรา ๖๖)	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ เดือนถึง ๗ ปี และปรับตั้งแต่ สามพันถึงสองแสนบาท
๒.	ผู้ใดไม่ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้หรือแบบแสดงรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีหรือการนำส่งภาษี (มาตรา ๖๗)	ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน หกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๓.	ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวก หรือขัดขวางเจ้าหน้าที่ซึ่งกระทำให้ตามหน้าที่ ตามมาตรา ๖ (มาตรา ๖๘)	ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน หนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๔.	ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๗ (กรณีอธิบดีออกคำสั่งให้บริษัท แสดงบัญชี หลักฐาน รายงาน หรือแจ้งข้อความใด ๆ ซึ่งเกี่ยวกับ หรือซึ่งอธิบดี มีเหตุอันควรเชื่อว่าเกี่ยวกับกิจการปิโตรเลียมของบริษัท) (มาตรา ๖๙)	ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน หกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๕.	ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีหรือเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา ๘ (มาตรา ๗๐) (กรณีบรรดาบัญชี เอกสาร หลักฐาน รายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ รายได้และรายจ่าย ที่จัดทำเป็นภาษาต่างประเทศ ให้จัดการแปลเอกสาร เป็นภาษาไทยในเวลาอันสมควร)	ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน หนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๖.	ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อบังคับตามมาตรา ๑๖ (๓) (มาตรา ๗๑) (กรณีอธิบดีกำหนดระเบียบหรือข้อบังคับให้ผู้เสียภาษี หรือผู้ทำการแทนทำ บัญชี หลักฐาน รายงาน หรือกระทำให้ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ใน การจัดเก็บและเสียภาษี)	ต้องระวางโทษไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๗.	ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘/๑ (มาตรา ๗๒/๑) (กรณีบริษัทมีหน้าที่ยื่น แผนการผลิตปิโตรเลียม รายงานผลการประกอบกิจการปิโตรเลียม แผนงาน และงบประมาณประจำปี เสนอบัญชีค่าใช้จ่าย งบการเงินประจำปี)	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน หกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๘.	ผู้ใดมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย หักภาษีไว้แล้วแต่ไม่นำส่งตามหมวด ๕ (การหักภาษี ณ ที่จ่าย) (มาตรา ๗๔)	ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน หกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๙.	ผู้ใดโดยไม่มีเหตุอันสมควรไม่ปฏิบัติตามหมายเรียก หรือคำสั่งของเจ้าพนักงาน ประเมินที่ออกตามมาตรา ๕๘ หรือไม่ยอมตอบคำถามของเจ้าพนักงานซึ่งมี อำนาจไต่สวน (มาตรา ๗๕)	ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน หนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๑๐.	บริษัทใดกระทำความผิด ถ้าการกระทำนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำ ของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของ บริษัทนั้น หรือบุคคลดังกล่าวมีหน้าที่สั่งการหรือ กระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้บริษัทนั้น กระทำความผิด (มาตรา ๗๖)	ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ สำหรับความผิดนั้น ๆ